

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия) на 5 февруари 2010 г. — Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs

(Дело C-70/10)

(2010/C 113/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Scarlet Extended SA

Ответник: Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs (SABAM)

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли Директива 2001/29⁽¹⁾ и Директива 2004/48⁽²⁾, във връзка с Директива 95/46⁽³⁾, Директива 2000/31⁽⁴⁾ и Директива 2002/58⁽⁵⁾, тълкувани по-специално с оглед на членове 8 и 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, държавите членки да разрешават на националния съдия, сезиран в рамките на производство по същество и единствено въз основа на правната разпоредба, която предвижда, че: „Те [националните съдии] могат също да постановят съдебна забрана за преустановяване по отношение на посредник, чиито услуги се ползват от трета страна за нарушаване на авторско право или на сродно право“, да разпореда на доставчик на интернет услуги да въведе за всички свои клиенти, общо и превантивно, на собствени разходи и без ограничение във времето, система за филтриране на всички електронни съобщения, както получени, така и изпратени, опосредени от неговата услуга, по-специално чрез използването на peer-to-peer програми, с цел да се идентифицира в неговата мрежа обмена на данни, съдържащи музикално, кинематографско или аудио-визуално произведение, върху което ищецът твърди, че притежава права и да се блокира впоследствие прехвърлянето на тези произведения, било в момента, в който те се заявяват, или в момента, в който те се изпращат?

2. При положителен отговор на първия въпрос, налагат ли тези директиви на националния съдия, който трябва да се произнесе по искане за налагане на забрана на посредник, чиито услуги се ползват от трета страна за нарушаване на

авторското право, да прилага принципа на пропорционалност, когато той следва да се произнесе по ефикасността и възпиращото действие на поисканата мярка?

- (¹) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).
- (²) Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).
- (³) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).
- (⁴) Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).
- (⁵) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).

Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court of the United Kingdom (Обединеното кралство) на 8 февруари 2010 г. — Office of Communications/The Information Commissioner

(Дело C-71/10)

(2010/C 113/31)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподател: Office of Communications

Ответник: The Information Commissioner

Преюдициален въпрос

Съгласно Директива 2003/4/ЕО⁽¹⁾, когато публичен орган притежава информация за околната среда, чието разкриване би